प्रयोगाभावेऽपि विनार्थविवचया विनातिरेवायं। एवं सहोति-रपि सहग्रब्दप्रयोगाभावेऽपि सहार्थविवचया भवतीति बोद्धयं।

(७०३) समासे। तिः समैर्यत्र कार्य्यालङ्गविश्रेषणैः। व्यवहारसमारोपः प्रस्तृतेऽन्यस्य वस्तुनः॥

श्रव समेन कार्थेण प्रस्तुतेऽप्रस्ततव्यव हार्समारापः। यथा।

'श्वाधूय यदमनमन्त्रजेशाचनाया वज्ञाजयोः कनककुमाविलामभाजोः। प्रालिङ्गिम प्रमभमङ्गमभेषमस्या धन्यस्वमेव मलयाचलगन्धवाइ"॥

यथा।

"त्रममाप्तिगीषस्य स्तीचिन्ता का मनस्विनः। त्रमात्रम्य जगत्वत्तं ने। मन्धां भजते रविः"॥ त्रत्र पुंस्तीसिङ्गलमात्रेण रविमन्ध्ययोर्नायकनायिकाव्यव-हारः। विशेषणमान्यन्तु श्लिष्टतया माधारण्येनीपम्यगर्भलेन च निधा। तत्र श्लिष्टतया यथा मम।

"विकिसितमुखीं रागासङ्गाङ्गलितिस्ति हिनकरकरसृष्टामेन्द्रीं निरोद्ध दिशं पुरः।
जरठलवलीपाण्डुच्छायो स्थां कलुषान्तरः
अयित हरितं हन्त प्राचेतसीं तुहिनद्युतिः"॥
अव मुखरागादिशब्दानां सिष्टता। अव हि "तिमिरान